

multi. ex ea pgenie insignes. et honorati viri
 pcesserunt. Et ut agam? breuius. ingenuitas ista
 politica. qua vulgus nobilitate appellat. ni
 hil aliud fore credit. q̄ ex aliq̄ antiquo gene
 et honorata p sapia pcessisse in q̄ ab antiquo
 plurimi euasere insignes et honorati viri. aut
 in pncipando vlt pcedendo. aut alios publicos
 et honestos actus. vel pncipis iussu. vel populi
 assensu exercendo. Nec huic sententie idē phs co
 tradicē videt. cui noster seneca satis assentit
 h̄j em nobilitate antiquitas dicunt eē diuici
 as. Qd putam? ideo dictū eē. q̄ scdm omunē
 hoim opinionē omnia mēsurantur nūmismate.
 ut v̄z sit qd sapiēs ait. q̄ pecunie obediunt
 oia. q̄ fit ut pecunia ipa p̄tū eē videat cuiusq;
 rei. Ex hoc em q̄ aliqui sūt diuites. facile repu
 tantur digni ad principandū. seu in populis
 pcedendū. Et eo ipso creduntur insignes et
 honoē digni. Ex qua re moleuit eundem phm
 et sapientes: dicere nobilitatem esse antiqua
 tas diuicias. Non vtiq; ut sole antique diui
 cie simpliciter nobilitatem palant. sed ut idē
 phus in quinto politicorum ait. exigitur q̄ si
 mul cū diuicijs assistāt pgenitorum virtus et
 melita. eo modo q̄ dixim? Sūt itaq; diuitie nō
 formaliter inducentes claritudinem generis
 sed instrumentalit. tanq̄ signum nobilitatis